

Stand, kunde det være naturligt, at hun igjen begyndte at blive pensionsberettiget, idet jo netop da de Grunde, hvorfor vi have foreslaaet, at hun ikke skulde være pensionsberettiget, nemlig baade de Forhindringer, Ægteskab kan medføre, og den Forsørgelse, som Manden kan bringe hende, faldt bort; det er derfor rigtigt, at hun saa igjen bliver at betragte som pensionsberettiget. Sagen stiller sig altsaa saaledes, at, idet en Lærerinde indgaaer Ægteskab, vil hun kunne aflediges uden Pension, og dette vil igjen indeholde en dobbelt Grund for Lærerinde til at vogte sig for et uoverlagt Skridt, hvilket netop er i Skolens Interesse. Jeg troer hermed at have udviklet vore Ansuelser med Hensyn til dette Underændringsforslag, og skal kun forøvrigt med Hensyn til de andre Ændringsforslag bemærke, at jeg vil tiltræde de af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) stillede Ændringsforslag under Nr. 1 og 2, og at jeg ligeledes anseer det for en meget heldig Forandring, at, som af den ærede Minister foreslaaet, der bliver sat et bestemt Begreb, nemlig „Skolebirection“, istedetfor det vage og ubestemte Ord „Skolebestyrelse“ i § 3. Men derimod finder jeg ikke tilstrækkelig Grund til at sætte den Betingelse ind, at en Kvinde skal have fyldt det 24de Aar for at kunne blive Lærerinde, thi det kan ikke nægtes, at der meget vel vil kunne findes Lærereinder i en yngre Alder, som fuldtvel kunne opfylde deres Kald, og naar de kunne godtgjøre deres Dygtighed i saa Henseende, saa seer jeg ikke mindste Grund til, at man ikke skulde benytte dem. Med Hensyn til det af ærede Medlemmer stillede Forslag om, at fast Ansættelse skulde falde bort, tilslaaer jeg, at jeg ikke ret seer, hvad Begrebet „fast Ansættelse“ egentlig vil sige, naar Spørgsmaalet om Pension ikke er tilstedé, og paa samme Maade har det været mig noget dunkelt, hvad Udvalget har meent ved i § 3 at tale om „fast Ansættelse“, da dog efter Udvalgets Fleertalsforslag Pension ikke eksisterer. Dette er imidlertid i og for sig mindre væsentligt. Derimod med Hensyn til Forslaget om, at det sidste Punktum i § 4 skulde udgaae, synes det mig at ville være meget uheldigt, om Spørgsmaalet om Alders-

tillæg og anden Understøttelse, men især det om Skolepenge, skulde aldeles bortfalde ligeoverfor Lærereinder. Jeg seer ikke den mindste Grund til, at Lærereinder, der jo i alle andre Henseender ere stillede lige med Lærere, ikke skulde have Ret til Andeel i Skolepenge ligesaafuldt som Lærere. Det vilde kun være at forbedre Lærereinds Indtægt paa Lærereindens Bekostning. Med Hensyn til Alderstillaag og anden Understøttelse falder det noget sammen med det Spørgsmaal, som jeg rettede til Udvalget om Oprykning til Giftes Emolumenter. Jeg skal tilføie, at, saavidt jeg veed, er Spørgsmaalet om Skolepenge afgjort i Henhold til Loven af 8de Marts 1856 for de nu ansatte Lærereinder, og det saaledes, at Ministeriet fortolker den paagjældende Bestemmelse derhen, at fast ansatte Lærereinder faa e Andeel i Skolepenge lige med Lærere, og jeg seer ikke, hvorfor Thinget nu skulde undertkjende dette.

Bærtelsen: Jeg skal blot tillade mig ganske kort at omtale det Ændringsforslag, der af Udvalgets Mindretal er stillet til § 3. Aarsagen til, at det er stillet, er, at vi være Mistro til Examen. Vi betragte Examen som en Kundskabsprøve og det en temmelig upaalidelig Kundskabsprøve, og da det virkelig med Hensyn til Lærereinder ikke er Kundskabsmassen, som er Hovedsagen, for at de kunne udføre den Gjerning, som ved dette Lovforslag tænkes dem tildeelt, saa have vi ikke troet, at det var værd at sætte Examen som Betingelse for at opnaae en saadan Stilling. Ja, hvis det, som den ærede næstforegaaende Taler meente, var emanciperede, Damer, som man ønskede til denne Gjerning, saa var Examen i sin Orden; for det Slags Folk vilde Examen passe udmærket, men da det er milde Kvinder, som fremfor Alt skulde have et hjærteligt Hjertelag for Børn og have Evne til at omgaaes dem og mildt at opdrage dem, som vi tænke os skulde overtage Lærereindgjerningen, saa antage vi, at Examen for dem ikke vil være nødvendig, og det saameget desto mere, som vi frygte for, at Forberedelsen til Examen, den lange Tid, der saa at sige gaaer hen blot med at uddanne Hukommelsen istedetfor Aand og Hjerte, og selve Examen, som er saa unaturlig for